

[Dohrmann]

Dohrmann (FP):

Når danske regeringsmedlemmer rejser rundt i udlandet og strør om sig med penge til tåbelige og for det meste skadelige formål, så sker det mange gange, at de slår sig for brystet over for udenlandske politikere og journalister og henviser til, hvilken enorm indsats Danmark har gjort i Grønland. Man praler af de store administrationsbygninger, som bugner af papir og aktiviteter. Man praler af den store skare af dansktalende pædagoger og eksperter, som huserer og raserer i Grønland. Men man glemmer at fortælle, at bortset fra tuberkulosebekæmpelsen for mange år siden, så har den politik, man har ført i Grønland, næsten uden undtagelser været én stor tragedie.

Jeg vil vove den påstand, at nogle af de lande, f. eks. Sydafrika og Portugal, som vi i FN, EF og andre steder har så travlt med at kritisere og moralisere over for, ikke har behandlet deres mindretal ringere, end vi har gjort. Den nuværende danske regering, som udadtil gør sig til talsmand for boykot af andre lande, diskriminerer grønlænderne bl. a. gennem det, som kendes under betegnelsen fødestedskriteriet. Hvis der skulle være nogen, som ikke ved, hvad fødestedskriteriet er, så kan jeg fortælle, at det indebærer, at når der står to personer side om side, en dansker og en grønlænder, og udfører det samme stykke arbejde, ja, så aflønnes danskeren betydelig højere end grønlænderen. Det svarer så nogenlunde til, at vi havde en ordning, hvorefter alle de rødhårede skulle have mindre i løn end alle andre. Den høje moral, man udadtil giver udtryk for, tror jeg faktisk kan være på et meget lille sted.

Men selvfølgelig er det da glædeligt, at regeringen nu langt om længe har fundet ud af, at fremskridtspartiet har ret, når vi siger, at de nuværende forhold i Grønland bør ændres. Det er bare sørgeligt, at man så ikke har lyttet lidt mere til fremskridtspartiet og fulgt de råd, vi har givet.

Vores forslag, som i øvrigt er stillet som et ændringsforslag til finansloven, går i al sin enkelhed ud på, at når folketinget årligt har vedtaget, hvor stort et beløb der skal bevilges til Grønland, så sendes pengene ubeskåret derop. Vi mener, at de grønlandske folkevalgte langt bedre selv er i stand til at anvende pengene på en fornuftig måde til gavn for

dem, det drejer sig om, nemlig den grønlandske befolkning. Vi mener ikke, de kloge eksperter i henholdsvis GTO og KGH og ministeriet for Grønland trods deres høje placering på lønningslisten egner sig til at bestemme dagligdagen for grønlænderne. Tværtimod kan man med fuld ret sige, at de ledende folk i ministeriet for Grønland har en meget stor del af skylden for den tragiske situation, grønlænderne befinder sig i. Derfor burde den allerførste ting, man gjorde, når man skulle indføre et hjemmestyre, naturligvis være at lukke og nedlægge ministeriet for Grønland. Så længe ministeriet består med alle sine traditioner og gamle fordomme, vil der ikke komme den ændring i Grønlandspolitikken, som er så tvingende nødvendig.

Det, der vil ske efter indførelse af det såkaldte hjemmestyre, er, at bureaukratiet vil blomstre endnu mere end i dag. Der vil blive oprettet et nyt såkaldt Danmarkskontor. Nogle går endda så vidt, at de kalder det en ambassade i København. Administration, bureaukrati og papir, det er, hvad der bliver kendetegnet for det foreslåede hjemmestyre. Den almindelige grønlænder vil ikke mærke nogen forskel – bortset fra nogle skattestigninger, som allerede er undervejs.

Det er ufatteligt, at så mange her i folketinget på forhånd har givet udtryk for at ville støtte et så dårligt forslag som det foreliggende. Men det er naturligvis nemmere bare at glide med strømmen.

Der findes heldigvis personer uden for Christiansborg, som interesserer sig en lille smule mere for, hvad der sker. Der er lige kommet en bog, og jeg håber sådan set, at Grønlandsministeren har læst den. Der bliver stillet en række spørgsmål, og forfatteren foretager en række konstateringer. Forfatteren hedder Rasmus Bjørgmose, og et af de spørgsmål, han stiller, er, om det ikke strider mod grundloven, at folketinget overlader lovgivningsmagten til landstinget. Jeg vil straks sige, at det ikke er en påstand, jeg fremfører; jeg er ikke jurist. Jeg mener ellers, at vi har en udmærket grundlov, men den kan efter min mening fortolkes på temmelig mange måder. Det, man hele tiden har henvist til, har været den færøske hjemmestyreordning. Nu ligger det bare sådan, hævder forfatteren – og det er også rigtigt – at vi har fået en ny grundlov siden. Jeg vil bede ministeren komme lidt ind på det spørgsmål.